

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

อย่าเหยียบย่ำทำลายวาสนาของตน

เราแบกทุกด้านนะไม่ใช่ธรรมดา วัดอโศการามก็ต้องมาหาเรา สุดท้ายเราก็เลยแบกทั้งหมด เช่นอย่างส่งไปว่างานห้ามไม่ให้หยุดชะงัก ให้ทะลุเลยถึงเสร็จเรียบร้อยของเจดีย์ เงินขาดเท่าไรเราจะชวนขวยหาหนุ่ยให้ๆ แต่ละครั้งนี้ไม่ต่ำกว่า ๓ ล้าน เราส่งเงินของเราไปนี้ ๑๒ ล้านแล้ว ๔ หน สามสี่สิบสองล้าน แล้วมีกว่าด้วยนะ เราทำนี้เราเบิกทางให้บรรดาพี่น้องลูกหลานไทยเราชาวพุทธ ให้ได้ดำเนินตามนั้น จะเป็นความราบรื่นดีงามในอนาคตแห่งภพชาติของตน

เจดีย์วัดอโศการามนี้เราจะเป็นภาระอันหนึ่งเหมือนกัน ที่จะไปอาราธนาอัฐิธาตุที่กลายเป็นพระธาตุเรียบร้อยแล้วของครูบาอาจารย์แต่ละองค์ๆ มารวมอยู่ในเจดีย์วัดอโศการาม ไว้ให้พี่น้องลูกหลานไทยเราได้กราบไหว้บูชา เพราะเป็นสาวกปัจจุบันนี้ อัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุๆ แล้วเราจะอาราธนามาที่วัดอโศการาม เจ้าคุณอาจารย์ลีท่านอุตสาหะพยายามทำเจดีย์รูดงค์ ๑๓

รูดงค์ ๑๓ นี้คือมีข้อปฏิบัติในอรรถธรรม รูดงค์ ๑๓ ข้อนี้ประจำพระเราที่ปฏิบัติ เช่น อยู่ในป่า อยู่ในป่าช้า รุกขมุขรุมไม้ อยู่ในรูดงค์ ๑๓ ท่านทำเป็นเครื่องหมายเอาไว้ เจดีย์ ๑๓ ยอดนั้น ท่านล่วงไปแล้วเจดีย์นี้ก็ชำรุดทรุดโทรม เลยพื้นทำใหม่ รื้อออกอันไหนควรจะรื้อ รื้อออก เจดีย์ที่กำลังทำอยู่นี้ ไม่ใช่ ๗๐ กว่าล้านเหรอดูเหมือน ๗๐ กว่าล้าน นี้ก็ไม่พินที่เราจะต้องเข้าเกี่ยวข้อง เพราะเราเคารพครูบาอาจารย์ และเป็นห่วงลูกหลานไทยเรา ให้ได้สละภายในบุญกุศลคุณธรรมเข้าสู่ใจ เบิกทางกว้างออกไปเพื่อภพชาติของตน ถ้าไม่มีผู้นำแล้วก็จะจมๆ มนุษย์เราจะว่าฉลาดยังงี้ มันไม่ได้ฉลาด

ถ้าพูดถึงเรื่องสัตว์พอรูจักเพียงสถานะเราแล้ว มนุษย์โง่กว่าสัตว์ โง่ที่สุด ให้มันชัดๆ ในหัวใจเรา นี่คือนานาแห่งความหนาของกิเลสมันปิดบังหุ้มห่อไว้หมด จะไปเรียนมาจากทิศใดแดนใด มีแต่ทิศแต่แดนของกิเลส คลังกิเลสทั้งนั้น ไปกอบโกยเอามาก็มาเยอหยิ่งจองหองว่าเรียนชั้นนั้นชั้นนี้ เป็นนักนั้นนักนี้ นักวิชาการ นักกฎหมายกฎหมายอะไรก็ไม่วู้ นี่ละเรื่องของกิเลส ไปเอามากก็มาพอกหัวตัวเอง เอาขึ้นมาพอกหัวมันหอมเหรอด กิเลสอยู่ทั่วๆ ไปไปหากวันเอามาๆ มาประดับตน บ้าต๋อบ้ามันก็รับกันได้มาก โส้ อัจฉริยะเขา เขาไปเรียนสำเร็จจากเมืองนอกเมืองนา มาได้ชั้นดอกเตอร์ดอกแต่ ได้ชั้นกฎหมายกฎหมายกฎหมายหมัดมา มาบีบชาติไทยของเราทุกวันนี้ นี้มีแต่

วิชาของกิเลสทั้งนั้น พุดให้มันชัด ๆ เราเอาความจริงมาพุด เหล่านี้เทียบกับสายธรรม เข้ากันไม่ได้เลยจะว่าไป

พระพุทธเจ้าตรัสรู้แล้ว พอเป็นศาสดาโดยสมบูรณ์แล้วท้อพระทัยที่จะสั่งสอน สัตว์โลก พิจารณาซิ มันห่างกันขนาดไหน เบื้องต้นก็ตั้งความปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้า ขึ้นมา สร้างพระบารมีมา ๓ ชั้น ๑๖ อสงไขยบ้าง ๘ อสงไขยบ้าง ๔ อสงไขยบ้างกว่าจะ ได้มาเป็นพระพุทธเจ้าทำความปรารถนา มา ตอนนั้นก็มีความคาดความหมายว่าจะ เป็นพระพุทธเจ้าสั่งสอนสัตว์โลก เพราะยังไม่เจอความจริง พอพระบารมีเต็มเปี่ยมแล้ว ได้สำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา ยกตัวอย่างพระพุทธเจ้าของเราองค์ปัจจุบันใครก็เห็น ไม่ใช่เธอ ทรงท้อพระทัยจะมาสั่งสอนสัตว์ เวลาเจอความจริงเข้าไปแล้ว เลวกับเลิศ มันต่างกันขนาดนั้น

เลิศก็คือความบริสุทธิ์แห่งพระทัยของท่าน บริสุทธิ์สุดส่วนแล้วนี้ไม่ต้องคาด ต้องหมาย เป็นบริสุทธิ์ล้วน ๆ แล้ว ที่นี้สัตว์โลกที่มันหนาแน่นสกปรกกรงูรังหรือเป็น ฟืนเป็นไฟจนกระทั่งดูไม่ได้ว่านั่นพุดง่าย ๆ ธรรมชาติที่เลิศเลอนี้ก็เหมือนกัน เลิศเลอ จนทรงท้อพระทัยที่จะเอานั่นเข้ามาเกี่ยวข้อง พิจารณาให้ตึนะ มันโง่ขนาดไหนมนุษย์ เรา เราพุดให้เต็มปากนี้เลย สัตว์ที่รู้จักเพียงสภาวะอยู่ก็คือมนุษย์เรา เพราะฉะนั้นจึง ยกให้มนุษย์เรานี้โง่ที่สุด สิ่งที่จะควรจะได้ตามวิสัยของมนุษย์ที่ฉลาดมันกลับไม่ได้ เช่น ธรรมเป็นของที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว เป็นวิสัยของพวกมนุษย์ เทวดาอินทร์พรหมได้ นอกนั้นไม่ได้นะธรรมประเภทนี้

มนุษย์เรายิ่งมากเท่าไรยิ่งหนาแน่นไปด้วยกิเลส แล้วหึงเจ้าของนะว่าไปเรียน เมืองนั้นเมืองนี้มา สำเร็จจากเมืองนั้นสำเร็จจากเมืองนี้ เมืองไหนก็คือคลังกิเลส อาจารย์ก็คลังกิเลส ลูกศิษย์ก็คลังกิเลส ไปรับกันมา มันก็มีแต่กองกิเลส กองกิเลสมัน ชอบยอตัว ใครไปถูกหรือไปตำหนิมันไม่ได้นะกิเลส โห แม้ฟังพานขึ้นมาเลยกิเลส ถ้า ยอแล้วพอใจ ชอบยอที่สุดคือกิเลส ไม่มีอะไรเกินกิเลส ใครจะไปตำหนิไม่ได้ คือกิเลส นั้นแหละมันชอบยอที่สุด เวลาไปเรียนเมืองนั้นเมืองนี้มาก็กอบโกยเอากิเลสแหละมา พอกหัวตัวเอง คนอื่นมาพวกคลังกิเลสด้วยกันก็อัครรรย์กัน โอ้ย เขาเลิศเขาเลอ เขาไป เรียนเมืองนอกเมืองนามาได้ชั้นดอกเตอร์ดอกแต่ ชั้นกฎหมายกฎหมายมา ธรรมพาด เข้าไปเห็นอย่างนั้นจะให้ว่าไป พุดให้มันชัด ๆ

คือมันแทบดูไม่ได้ความเยอหึงจองหองของกิเลส ซึ่งเป็นเหมือนกองมูตรกอง คุดู เทียบกับธรรมแล้ว ในสายตาของธรรม กิเลสคือกองมูตรกองคุดู ธรรมเป็น ธรรมชาติที่เลิศเลอเหนือกันขนาดไหน แล้วมาพองตัวอยู่ด้วยมูตรคุดูของตัวเองต่อ ธรรมดูได้ยังไง จอมปราชญ์ท่านดูไม่ได้ ดูไม่ได้ท่านก็ไม่ดูเสีย ท่านไม่ได้เป็นเหมือน

กิเลสนะ ท่านดูไม่ได้ท่านก็ไม่ดูเสีย สอนไม่ได้ท่านก็ไม่สอนเสีย ก็มีเท่านั้นเรื่องธรรม นี้
ละพระพุทธเจ้าที่อพระทัย มันโง่ที่สุดแล้วสัตว์โลก

เทวดาอินทร์พรหมมาเมื่ออุปนิสัยปัจจัยที่จะบรรลุธรรม บรรลุได้ ๆ มนุษย์เราผู้ที่มี
นิสัยปัจจัยที่ได้สร้างมามากน้อยพอสมควรแล้วก็บรรลุได้ ๆ ประเภทนี้ประเภทที่ควรแก่
ธรรมทั้งหลาย ประเภทที่ไม่ควรเลยมี คือไม่ยอมรับฟังบุญฟังบาปเลย ประเภทนี้
สุดวิสัยตายทั้งเป็น มีเยอะนะเมืองไทยเรา ตายทั้งเป็นมีเยอะ ส่วนมากก็ตัวเป้ง ๆ
ออกมาแสดงความชั่วช้าของตัวเอง แล้วพวกกิเลสมันก็กระหึ่มยี้มย่องต่อกัน แต่
ธรรมะสลดสังเวช ดูไม่ได้ว่าไง

นี่ละที่ว่าอุตสาหะพยายามเพื่อลูกเพื่อหลานของเรา ได้สืบทอดจากพ่อแม่ปู่ย่าตา
ยายต่อไป เพื่อเป็นมรดกสมบัติอันล้ำค่าเข้าสู่ใจ ๆ ได้เห็นท่านเช่นพระธาตุ พอเห็น
จิตใจจะรู้สึกทันทีในทางดีเรื่อย ๆ เห็นทางชั่วจิตใจก็ลงทางชั่วทันที ๆ เห็นสิ่งที่ดีใจก็
พลิกขึ้นทางดี นี่เป็นของดีของเลิศ ท่านเอาธาตุคงควัตร ๑๓ ซ้อมวางไว้ กำลังสร้างจวน
จะเสร็จละ เดือนอะไรนะ เราก็กส่งไปว่าอย่าให้งานหยุดชะงัก ให้ก้าวไปเรื่อย ๆ ผมจะ
ช่วยเติมกำลังความสามารถ ได้ออกปากพูดแล้วกับท่านทอง ขาดเหลือเท่าไร ๆ เราจะ
พยายามชวนชวยเติมกำลังของเรา เพราะเราเทิดทูนครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่จะถูก
อาราธนามาประดิษฐานอยู่ที่เจดีย์ ๑๓ องค์นี้ จึงบอกให้ทำไม่ให้หยุดชะงัก เราบอกเลย
พอทำเสร็จแล้วก็เข้าไปกราบไหว้บูชา นั่นละเป็นขวัญตาขวัญใจตลอดไปเลย ผู้ที่ได้
ไปกราบไหว้บูชาเป็นมงคล ๆ ตลอด ลูกหลานไทยเรามีน้อยเมื่อไรจะเข้าไปกราบที่นั่น
ทั่วประเทศไทยไม่รายใดก็รายหนึ่งเข้าออก ๆ กราบไหว้บูชาท่านขนบบุญกุศลเข้าสู่ใจของ
ตัวเองเรื่อย ๆ ไป

ท่านอาจารย์ลีท่านก็คิดถูกอยู่ ก็ต้องมีผู้สืบทอดมรดกท่านอีก ชำรุดทรุดโทรม
เอา แกะไขซ่อมแซมขึ้นมาใหม่ อย่างสร้างเจดีย์ใหม่ขึ้นมา นี้เน้นหนักกว่าแต่ก่อน
มาก คือจะให้ได้อัฐิของครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่กลายเป็นพระธาตุ ๆ เรียบร้อยแล้ว คำ
ว่าอัฐิกลายเป็นพระธาตุนั้นตีตราอยู่ นั่นคือพระอรหันต์แต่ละองค์ ๆ ลงอัฐิกลายเป็น
พระธาตุก็ตีตราแล้วนั้น แน่นอนไม่สงสัย นี่ที่จะได้ถูกอาราธนาเข้ามาประดิษฐานอยู่ที่
เจดีย์ใหญ่วัดโศการาม เหล่านี้ก็มีแต่ครูบาอาจารย์ของเราที่เคยกราบไหว้บูชาท่าน
มาแล้วแทบทั้งนั้น ที่ว่าแทบทั้งนั้นก็เพราะยังมีองค์ที่เราไม่เห็น เช่นอย่างหลวงปู่เสาร์
เราไม่เคยเห็นท่าน อัฐิของท่านก็กลายเป็นพระธาตุมาเรียบร้อยแล้ว นอกนั้นเราก็เห็น
เช่นอย่างหลวงปู่มั่นอย่างนี้เราก็เห็น ถูกสับถูกเชกแหลกหมด เราจึงว่าแทบทั้งนั้น

เราจะอาราธนาท่านมาไว้ที่นั่นทั้งหมด เรียกว่าเราเป็นหัวหน้าก็ถูก การเสาะ
แสวงหาครูบาอาจารย์คือพระธาตุที่เป็นเพชรน้ำหนึ่ง ๆ เข้ามาประดิษฐานอยู่ที่เจดีย์

ใหญ่แห่งนี้ นั้นเป็นจุดศูนย์กลางทั่วประเทศไทยเลย เพราะอยู่ในภาคกลาง ใครมาก็จะเข้าไปกราบไหว้บูชาๆ ที่นั่น นี่ละที่เราอุตส่าห์พยายาม เราคิดถึงกัลบุตรสุดท้าย ภายหลังเรามันจะไม่ได้อะไรติดเนื้อติดตัว จะได้แต่บุตรแต่คูคือกองบาปกองกรรมทั้งหลายทับหัวมันลงในรกๆ มันว่ารกไม่มีๆ มันหลับตาพูดนี่นะ

พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านลืมหาคู พวกเรามันหลับตา ดู ต่างกันยังไง พิจารณาซิ ที่พระพุทธเจ้าสั่งสอนไว้ที่ท่านจำหมดแล้วเห็นชัดเจนทุกอย่าง แต่ท่านไม่ได้พูดความละเอียด อันนี้เราไม่เห็นในตำราแต่รู้ภายในใจจะให้เข้าใจว่า แน่นอนถ้าพระพุทธเจ้าจะทรงพรรณนา สัตว์นรกแต่ละรายๆ ที่มาเสวยกรรมอยู่ในนรก ตั้งแต่มหานรกอเวจี นั้นเป็นที่หนึ่ง เป็นกรรมที่หนักมากที่สุดในแดนสมมุติ แต่ละรายๆ ไป ทำกรรมอะไรมาบ้างท่านทราบหมดตลอด รายดีรายนี้ทำกรรมอันนั้นมาๆ สายเหตุต่อเข้ามาๆ หมด

มาตามสายเหตุ ไม่ได้มาอย่างลอยๆ ตกนรกอย่างลอยๆ ไปสวรรค์ชั้นพรหมไป นิพพานอย่างลอยๆ ไม่มี มีสายทางมาทั้งนั้น สายทางไปทั้งนั้น สายทางขึ้นสายทางลง คือต้นเหตุได้แก่การกระทำ ทำดีทำชั่วนี้เป็นสายทางแล้วนั้น ทำชั่วยกสายทางลง ทำดีก็สายทางขึ้น ลบล้างไม่ได้ ใครจะมาลบล้างก็ตาม คนหูหนวกตาบอดลบล้างคนตาดีคือโลกวิทู ดังพระพุทธเจ้าของเราแสดงไว้ ไม่มีตลาดเคลื่อนแม่เม็ดหินเม็ดทรายเลย จึงเรียกว่าสวากขาตธรรม สวากขาโต ภคฺวตา ธมฺโม พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ชอบแล้วทุกอย่าง ไม่มีการแก้ไขตัดแปลงหรือเพิ่มเติม สมบูรณ์แบบพระวาจาที่รับสั่งออกมา นี่ละท่านผู้ทรงโลกวิทู พูดอะไรออกมาไม่ตลาดเคลื่อนตั้งแต่ไหนๆ ลงจนกระทั่งถึงนรกอเวจี จะพรรณนาถึงสาเหตุของสัตว์ที่มาตกนรกนี้ สัตว์รายนี้ๆ ทำกรรมอะไรๆ ไว้ พระองค์ทราบหมดตลอด แต่ท่านไม่มาพูด มันเหลือเพื่อเกินไป

พวกมนุษย์ชี้ตลาดหวาดกลัวต่อบุญต่อกุศล กล้าหาญต่อบาปต่อกรรมนั้นมันไม่ยอมฟังไม่ยอมเชื่อ ไม่แสดงไว้ ให้กรรมบอกมันเอง เจอเข้าแล้วเชื่อหรือไม่เชื่อก็รู้ตัวเองเท่านั้นแหละ มันสุดวิสัยที่ท่านจะแสดงบอก ตั้งแต่บอกอย่าทำบาปเท่านี้ก็เพียงพอคนหนักแล้ว ทำบาปก็คือทำลายตัวเองจะเป็นอะไร ให้ทำบุญกุศล นี่สนับสนุนตนเอง ท่านบอกไว้แล้วต้นเหตุ สัตว์ตัวใดก็ตามบิบบี้รู้ทันที อดีตชาติเป็นมาอย่างไร พระองค์ทราบตลอด ขนาดนั้นนะจึงมาเป็นศาสตราสอนโลกได้

ถึงได้ท้อพระทัย คือสัตว์โลกมีแต่สัตว์ตาบอด มันไม่ลืมหูลืมตา ถึงอย่างนั้นผู้ที่ยังมีอุปนิสัยปัจจุบันยังมีอยู่มาก ในจำนวนสัตว์โลกที่มากแสนมากนั้นแหละ ผู้มีอุปนิสัยปัจจุบันยังมีอยู่ ธรรมประเภทต่างๆ ที่สอนไว้เพื่อให้สัตว์โลกทั้งหลายรู้ ท่านทั้งหลายถ้ายังเห็นว่าตัวเป็นคนสำคัญแล้ว เราก็รับรองตัวมาตลอดตั้งแต่วันเกิด รับรองเรา เราเป็น

ผู้รับตีรับชั่วในตัวของเราเองที่สร้างขึ้นมา ไม่มีใครที่จะมารับแทนได้ ให้เชื่อจุดนี้แล้ว พยายามนะ อย่าดีดอย่าดี้นไปตามกิเลสตัณหาซึ่งมันหลอกลวงทั้งนั้น กิเลสคือตัวหลอกลวง เรบอกว่่าทั้งนั้นเลย ธรรมเป็นธรรมชาติที่จริงแน่นอนเช่นเดียวกัน เสมอกันเลย ธรรมจริงล้วนๆ กิเลสปลอมล้วนๆ ทีนี้ธรรมออกมาชะล้างสิ่งที่ย้อมปลอมให้เห็นของจริงขึ้นมา ผู้นี้จะพึงตัวเองได้แล้วเพราะกรรมดีของตัวเองพาให้เป็นที่พึง ก็เป็นไปได้อย่างดีเลย

ขอให้ท่านทั้งหลายได้พิจารณานะ เรายื่นกราบพระพุทธเจ้าอย่างราบมาแล้วได้ ๕๕ ปี เราไม่เคยคาดเคยเห็นเคยคิดว่ามันจะรู้จะเห็นขึ้นมา เวลามันผางขึ้นมาเนี่ย กิเลสเท่านั้นมันปิดไว้ หนาบางมากน้อยมันจะปิดไว้ไม่ให้เห็น ถ้าบางลงไปก็เป็่นมัวๆ พอจ้่าขึ้นมาแล้วหมดเลย กิเลสขาดสะบั้นลงไปหมด จิตจ้่าขึ้นไปนี้กราบพระพุทธเจ้าทันทีเลย พระองค์แสดงไว้ตั้งแต่เมื่อไร ที่เรารู้มาเห็นก็มาตามสายทางสายธรรมที่ท่านสอนไว้แล้ว เราจึงได้รู้มาเห็นอย่างนี้ เพราะเราปฏิบัติตามทางท่านมาก็มาถึงที่จุดนี้ ถึงจุดที่ควรมันจะรู้รู้เต็มภูมิ ใครประมาทกันไม่ได้นะ ไม่ว่าหญิงว่าชาย

จิตใจนี้ไม่มีเพศมีวัย นิสสัยวาสนาบุญกรรมอยู่ที่หัวใจ ไม่อยู่กับคำว่าเพศหญิงเพศชาย อยู่กับหัวใจ ตกนรกหมกไหม้ได้ทั้งหญิงทั้งชายถ้าทำชั่วลงไป ทำดีก็ขึ้นสวรรค์ชั้นพรหม พ้นจากทุกข์ไปได้เหมือนกันหมดทั้งหญิงทั้งชาย เพราะจิตนี้ไม่มีเพศ เป็นธรรมชาติที่ไม่ตายไม่ฉิบหาย ออกจากภพนี้เข้าภพนั้น ท่านจึงว่าจิตนี้คือนักท่องเที่ยวท่องเที่ยวอยู่ไม่หยุดไม่ถอย ท่องเที่ยวแบบหลับหูหลับตาไป

เราเกิดมาได้พบพุทธศาสนา เรียกว่าเลิศเลอสุดยอดแล้วนะ อย่าเหยียบย่ำทำลายวาสนาของคนที่มามีมากน้อย ให้สร้างให้สั่งสมขึ้น ส่งเสริมขึ้นให้ดี นี้เราขอมรับพระพุทธเจ้าแล้ว ขอมรับทุกอย่างเลยหาที่ค้ำไม้ได้ เวลาปฏิบัติภายในใจถึงเวลาที่รู้แล้วอะไรปิดไม่อยู่ มีกิเลสเท่านั้นปิด พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปมันจ้่าเต็มภูมิของตัวเอง เต็มนิสัยวาสนาของตัวเองที่จะควรรู้หนักเบาเล็กน้อยเพียงไร กว้างขวางลึกซึ้งขนาดไหนจะเต็มภูมิของตัวเองแต่ละรายๆ ปิดไม่อยู่ สุดท้ายก็รวมมาเป็นพยานพระพุทธเจ้าได้อย่างร้อยเปอร์เซ็นต์

นี่ก็ได้ขอมรับทุกอย่างเต็มหัวใจโดยไม่คาดไม่ฝัน ที่พระพุทธเจ้าว่าบาปบุญนรกสวรรค์พรหมโลกนิพพาน ตลอดถึงเปรตผีประเภทต่างๆ มี พระพุทธเจ้าว่ามี ขอมราบเลย แล้วจะมาพูดให้โลกเห็น โลกตาบอดก็ยิ่งจะเพิ่มความตาบอดของมันเข้าไป จึงยังไม่บอกอันนั้น บอกแต่ส่วนใหญ่ไว้ว่า บาปบุญ นรกสวรรค์ นิพพาน มี เอาเพียงเท่านั้น ให้มันดำเนินเข้าไป ดำเนินตามทางพระพุทธเจ้าที่ทรงสอนเอาไว้ ก็ค่อยรู้ค่อยเห็นแล้ว ลงเอง พอรู้ตรงไหนขอมรับๆ รู้เองเห็นเองตามธรรมพระพุทธเจ้าสอนนี้ มันจะลงในตัว

ของมันเอง ยอมรับ ๆ จำขึ้นมายอมรับหมดเลย ไม่ต้องมีใครมาบอกบังคับ จำขึ้นมารู้เลย

นี่ละธรรม พุทธศาสนาเป็นศาสนาชั้นเอก ในสามแดนโลกธาตุมีศาสนาเดียว พุดให้มันชัด ๆ เราจวนจะตายแล้ว นอกนั้นไม่เป็นศาสนา คำสอนของธรรมก็มี คำสอนของกิเลสก็มี คนที่มีกิเลสเป็นหัวหน้าขึ้นมาหรือเป็นเจ้าของศาสนา ก็คือเจ้าของคลังกิเลส นั้น ไม่ใช่เจ้าของคลังแห่งธรรม ก็สอนไปตามแถวแนวของกิเลส ผู้ดำเนินก็ดำเนินไปตามแถวของกิเลส ก็ผิด ๆ พลาด ๆ ล้มลุกคลุกคลานตกหลุมตกบ่อไป เช่นเดียวกันไปหมด แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพุทธศาสนา ขอให้ปฏิบัติตามนี้แล้วจะดีขึ้น ๆ เพราะเป็นทางที่ถูกต้องแม่นยำ สายทางสายนี้ตรงแนวไปนี้ ถ้าเราไม่คลาดเคลื่อนจากทางนี้แล้วตรงแนวถึงที่สุด

เช่นอย่างมาวัดป่าบ้านตาด ใครจะมาจากที่ไหนก็มา ให้มาตามสายทาง เดินเข้ามาถึงวัดป่าบ้านตาด เพราะสายทางเป็นสิ่งแน่นอนที่จะนำผู้ดำเนินตามทางนี้ให้ถึงจุดหมาย นี่สายธรรมพระพุทธเจ้าที่สอนไว้แล้วก็เป็นสายธรรมที่ถูกต้องแม่นยำ ให้ดำเนินตามนี้ เมื่อเดินตามนี้ เห็นไม่เห็นก็ตามนรกสวรรค์ อันนี้จะพาไปเอง จำไปเรื่อย ๆ สายทางถึงที่สุดวิมุตติ ใครเกิดมาตั้งแต่สาวกทั้งหลาย ท่านเคยเห็นนิพพานที่ไหน แต่ทำไมเวลาสิ้นกิเลสแล้วเป็นสาวกในหลักธรรมชาติที่เลิศเลอขึ้นภายในตัวเอง ไม่ต้องอาศัยอะไรมาเสกสรรปั้นยอ นั่นละบริสุทธิ์ ผางเท่านั้นยอมรับพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ ให้พากันจำเอา

นี่เราจวนจะตายแล้วจึงรีบสอนเสียแต่บัดนี้ ใครจะว่าเราโอ้อวดอะไร นั้นปากอมขี้เราไม่สนใจ ถ้าปากอมธรรม พุดกันเป็นอรรถเป็นธรรม สอนก็สอนเป็นอรรถเป็นธรรม ผู้ฟังฟังเป็นอรรถเป็นธรรม สนทนากันเรื่องอรรถเรื่องธรรม ที่จะปลดเปลื้องความไม่ดีทั้งหลายออกจากตน ๆ นี้เรียกว่าปากอมธรรม ใจอมธรรมแล้วปากอมธรรม ใจอมมูตรอมคูปากก็อมมูตรอมคู ออกมาเลอะเทอะไปหมดทั่วโลกดินแดน ให้จำเอา พุทธศาสนาเลิศเลอสุดยอดแล้ว นี้ได้พิจารณาเต็มกำลังความสามารถ เอาเวลาที่ตรงกลางหัวใจนี้จากจิตตภาวนา เวลามันกระจายออกไม่มีอะไรจะมาคาดได้ คาดไม่ได้ ผางขึ้นมาเท่านั้น หลักธรรมชาติเป็นยังงี้ รู้เช่นนั้น ๆ แล้วไม่มีอะไรที่จะคาดได้เลย พากันจดจำเอา

เวลานี้กำลังกิเลสมีอำนาจ ถ้าว่าประกาศศักดาของมันก็ว่ามีอำนาจวาสนามาก กิเลส วาสนาจะพาคนให้จม มีมากขึ้นทุกวัน ๆ เรื่องอรรถเรื่องธรรมจะไม่มีนะเวลานี้ แทบจะไม่มี ในวัดในวาทีเป็นส้วมเป็นถ่านไปหมดเวลานี้พุดให้ชัดเจน ฟังว่าวัดวา สิ่งที่อยู่ภายในวัดเป็นวัตถุที่เป็นอรรถเป็นธรรมล้วน ๆ ผู้ที่อยู่ในนั้นก็คือพระเจ้าพระสงฆ์

เป็นสุปฏิปันโน อุชฺฐ ญา ย สามิจิปฺปฏิปันโน จนกระทั่ง เอส ภควโต สวากสงฺโฆ อยู่ใน
 วัดนั้น นั่นเป็นวัดอย่างนั้น ถ้าผู้ปฏิบัติอยู่ในนั้นไม่เกี่ยวข้องกับศีลกับธรรม นอกจาก
 ไขว่คว้าหากิเลสตัณหาซึ่งเป็นพินเป็นไฟ เป็นมูตรเป็นคูภายในวัดเสียทั้งหมด กว้าน
 เข้ามาหาหัวใจ หัวใจดวงนี้เลยกลายเป็นมูตรเป็นคู อยู่ในวัดวัดก็เป็นส่วนเป็นถาน
 บรรจุมูตรคูไว้เต็มเอี้ยดๆ ในวัดหนึ่งๆ พระณรมีจำนวนมากเท่าไร นั่นละก่อนมูตร
 ก่อนคูเต็มอยู่ในนั้นหมด เพราะการปฏิบัติเหลวแหลกแหวกแนว ไม่ดำเนินตามทาง
 ของศาสดา

มีแต่ผ้าเหลืองเฉยๆ หัวโล้นเฉยๆ ใครโกนก็ได้ใครหามาห่มก็ได้ แต่มันมีแต่
 เครื่องหมายเฉยๆ ตัวผู้ที่ดำเนินในทางดีทางชอบทั้งหลายไม่สนใจความดีงาม สนใจ
 ตั้งแต่ความชั่วช้าลามกซึ่งเป็นเรื่องส่วนเรื่องถาน ก็เป็นมูตรเป็นคูขึ้นมาในพระองค์นั้น
 เณรองค์นั้น ที่นี้อยู่ในวัดนั้นวัดนั้นก็เลยกลายเป็นส่วนเป็นถาน พระณราก็กลายเป็น
 มูตรเป็นคูบรรจเต็มอยู่ในส่วนในถานเต็มไปหมดเวลานี้ เอาเวลานี้ละ เวลานี้ศาสนา
 เรา ผู้ทรงศาสนามากำลังทำตัวเป็นพระเป็นเณรที่เลอะเทอะเปอะเปื้อนไปหมด พูดอะไร
 ฟังไม่ได้ มีแต่เรื่องกิเลสเข้าไปติดตลาดอยู่ในวัดในวา จนกลายเป็นส่วนถานสนามของ
 มูตรของคุณอยู่ในนั้นหมด ไม่มีอะไรเหลือยังดีเลยละ

นี่พูดถึงความชั่วช้าลามกที่มันเข้าแทรกเป็นกาฝาก ที่นี้กาฝากมันเลยเป็นตัวของ
 มันเหยียบบแหลก หลักระรุมชาติคือต้นไม้ต้นใดถ้ากาฝากมีมากๆ นั่นละมหาภัยของ
 ต้นไม้ต้นนั้นคือกาฝาก แล้วทำต้นไม้ต้นนั้นให้ฉิบหายวายปวงไปหมด ตายไม่มีเหลือ
 อันนี้กาฝากคือกิเลสที่เป็นภัยของจิตใจแห่งโลกทั้งหลายนี้ เวลามันเข้าๆ มันก็ทำลาย
 คนนั้นๆ ไม่มีเหลือชิ้นดีติดตัวเลย พวกนั้นจำ นี่เราก็อุตส่าห์พยายามความเมตตาในที่
 ทำให้อุตส่าห์ แล้วเทศน์อย่างนี้ก็ไม่เคยสะทกสะท้านว่าจะผิดไป เพราะไม่ผิด มันแน่
 ออกจากหัวใจที่ได้พิจารณาเต็มสัดเต็มส่วนแล้ว ไม่สงสัยว่าจะผิดไป

พระพุทธเจ้าสอนโลกไม่ต้องหาใครมาเป็นพยาน สอนโลกทั้งสามโลก กามโลก
 รูปโลก อรูปโลก ไม่ต้องมีใครมาเป็นสักขีพยาน มาเป็นผู้นำของพระพุทธเจ้าเพื่อสอน
 โลกไม่มี ศาสดาเพียงองค์เดียวเท่านั้นพอแล้ว อันนี้พอธรรมจำขึ้นมาภายในใจก็แบบ
 เดียวกัน เต็มภูมิของผู้นั้น ตามนิสสัยวาสนาของผู้บรรจธรรมนั้นได้เต็มภูมิ สอนเต็ม
 เหนียวโดยไม่ต้องไปถามใครว่า เอ๊ะ ตรงนี้ผิดหรือตรงนั้นถูกไม่มี นี่เราก็อุตส่าห์
 อยู่ปัจจุบันนี้ละ เราไม่เคยไปถามใครการสอนโลก ผิดถูกดีชั่วอะไรจะรู้ภายในใจๆ ก้าว
 ออกตามนั้นๆ เลย ไม่เคยผิดพลาด เพราะแน่ใจว่าไม่ผิดพลาดแล้วตั้งแต่เริ่มแสดง
 ออกไป แล้วจะเอาความผิดพลาดมาจากไหน หัวใจไม่ผิดพลาด หัวใจบริสุทธิ์เต็ม
 เหนียว อะไรที่จะมาเป็นมลทิน ให้สอนโลกด้วยความมัวหมอง สอนแบบดั้นๆ เด๋าๆ

ไม่มีในหัวใจดวงบริสุทธิ์แล้ว สอนตรงไหนแนวตรงนั้น ๆ ผิดถูกดีชั่วว่าไปตามหลักตามเกณฑ์ของความเป็นดีทั้งชั่ว การสอนโลกเราก็สอนอย่างนั้นทุกวันนี้

เราพูดจริง ๆ เราไม่โอ้อวดเต็มหัวใจแล้วทุกอย่าง อย่างนำพี่น้องทั้งหลายนี้เรานำด้วยอรรถด้วยธรรม สมบัติเงินทองข้าวของที่พี่น้องทั้งหลายนำมาบริจาคให้เราเป็นผู้รับผิดชอบแต่ผู้เดียว นับแต่ทองคำลงมาจากกระทิงเงินสด ทุกสิ่งทุกอย่างเรานำมาด้วยความชอบธรรมทุกอย่าง เพราะเหตุไร เพราะจิตนี้เป็นธรรมล้วน ๆ แล้วมลทินที่จะเข้าแทรกนิตหนึ่งไม่ได้ จิตที่บริสุทธิ์นี้มันจะปิดของมันออกทันที ความคิดที่ไม่ดีไม่งามกิริยาที่ไม่ดีไม่งาม ที่จะนำสมบัติของพี่น้องทั้งหลายให้ไปทำเป็นความเหลวแหลกแหวกแนวไม่มี ตรงแนวเลย

มีเท่าไรมาเท่าไรจัดแจงออกไปที่จะสงเคราะห์ต่อโลกโดยธรรม ๆ ทั้งนั้น มากน้อยเป็นธรรมทั้งหมด ที่จะเป็นมลทินเข้ามาหาเรา ให้เราเอาสมบัติของพี่น้องทั้งหลายมาเป็นมลทิน แบบเอาไปเที่ยวหาถลุง เราบอกรับรองร้อยเปอร์เซ็นต์เราไม่มี นี่ละเรานำโลกเราก็นำด้วยความบริสุทธิ์ใจ เพราะฉะนั้นเราจึงชี้ได้เลยว่า แม้บาทเดียวเราไม่เคยแตะ สมบัติเงินทองพี่น้องทั้งหลายที่นำมาบริจาค คำว่าไม่แตะ คือเอาไปแบบทุจริตแบบมลทินเราไม่มี มีมากมีน้อยจะจ่ายมากจ่ายน้อยด้วยเหตุด้วยผลบังคับให้จ่ายด้วยความถูกต้องทั้งนั้น

เราจึงภูมิใจในการนำพี่น้องชาวไทย ทางด้านวัตถุเราก็ภูมิใจ ว่าได้ทำเต็มเม็ดเต็มหน่วย มีเมตตาธรรมครอบอยู่ในหัวใจตลอดเวลา การจ่ายออกด้วยความถูกต้องของธรรมเป็นมงคลไปทั้งหมดเลย ที่นี้พูดถึงธรรมนี้เราก็เริ่มคิดไว้แล้วแต่ต้นผิดไปไหนล่ะว่าจะช่วยชาติ เอ้า จะเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายช่วยชาติคราวนี้ มันจะล่มจมทั้งประเทศไทยเรา หมู หมา เป็ด ไก่ไม่เว้น มันจะจมไปกับเจ้าของนั้นแหละ เอ้า พี่นขึ้นมา การล่มจมของชาติไทยเราไม่มีใครมาเป็นโจรเป็นมารเป็นมหาภัย ที่จะมาทำลายชาติไทยของเราให้จม ก็คือคนไทยเราทั้งประเทศนั้นแหละ นั้น ต่างคนต่างเป็นโจรเป็นมารฉกฉกปล้นจี้ตัวเองนั้นแหละ เงินมีเท่าไรอยู่ในกระเป๋าไปปล้นไปจี้ออกมาหมดๆ แล้วสุดท้ายเมืองไทยเราก็จะจม ก็คือพวกเราเป็นมหาภัยเสียเอง

ที่นี้พี่น้องให้เป็นมหาคุณขึ้นมาจากคนไทยของเราแต่ละคน ๆ เอ้า พวกกันทำ นี้วัตถุออกแล้วที่นี้นะ ช่วยชาติบ้านเมืองเห็นไหมล่ะ ทองคำได้ตั้ง ๑๑ ตันจะเข้า ๒๐๐ กิโลแล้ว ๑๑ ตันกับ ๒๐๐ กิโล ถ้าบวกกับ ๓๗ กิโลครั้งนี้ออกเป็น ๒๐๐ กิโลแล้ว ๑๑ ตันหาได้ที่ไหน ทองคำตั้ง ๑๑ ตันกับเตี้ยนี้ ๒๐๐ กิโลแล้ว นี่หาได้ที่ไหน ได้จากหัวใจของพี่น้องชาวไทยที่เชื่อฟังอรรถธรรมครูอาจารย์ แล้วนำเข้ามา ๆ จนได้ขนาดนี้ ทั้งดอลลาร์ทั้งเงินไทยหนุนพี่น้องชาวไทยเราทั่วประเทศ เงินเหล่านี้ออกทุกภาคนะที่เรานำไปช่วยนี้

ออกทุกภาคเป็นแต่ว่ามากกับน้อยเท่านั้น ออกทุกภาคเลย ไม่มีภาคใดจะปฏิเสธได้ว่า ภาคนี้ไม่ได้รับการช่วยเหลืออนุเคราะห์จากเงินก้อนใหญ่ของคนไทยทั้งชาติ อย่างนี้ไม่มีช่วยไปหมดนั่นละ นี่เราก็ไม่มีที่ต้องติเรา

ส่วนใหญ่ที่เราคิดไว้เรียบร้อยแล้ว สมบัติเงินทองนี้ คำว่าช่วยชาติใครก็จะเพ่งต่อสมบัตินี้ เดินไปหมดว่าช่วยชาติก็ช่วยด้วยวัตถุสมบัติเงินทองข้าวของ แต่ธรรมดาคนเขาไม่ได้คิด เราคิดเรียบร้อยแล้ว คราวนี้คราวธรรมที่จะได้ออกสู่โลก วัตถุนี้เป็นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ส่วนธรรมที่จะออกกระจายทั่วโลกให้เข้าถึงใจ ธรรมเข้าถึงใจแล้วจะฟื้นฟูตัวได้ พลิกตัวให้เป็นคนดีได้ คราวนี้ธรรมจะออกไปพร้อมกันในการเทศนาว่าการไปกับการรับบริจาคของพี่น้องทั้งหลาย คนนั้นนิมนต์ไปที่นั้นนิมนต์ไปเทศน์ที่นี่ เขาทอดผ้าป่าๆ พวกผ้าป่านี้เข้าส่วนด้านวัตถุ ส่วนธรรมเข้าสู่จิตใจของคน แล้วคราวนี้เป็นคราวธรรมที่ได้ออกสู่โลก ผิดใหม่ละพิจารณาซิเราเทศน์

การช่วยชาติบ้านเมืองนี้ตั้งแต่เริ่มแรกมาจนกระทั่ง ๖-๗ ปีนี้ เราก็บอกว่ายุติแล้ว แล้วการทำอย่างนั้นก็ยุติ จะมีบ้างเล็กน้อยก็คือทองคำประเภทน้ำไหลซึม ซึมซาบเข้ามาที่เท่านั้น ส่วนใหญ่เราดหมดแล้ว ถึงดอย่างนั้นจริงๆ ส่วนธรรมนี้ไม่มีผิด ธรรมนี้จะออกกว้างขวางเรื่อย มากมายกายกอบที่โลกไม่เคยคิดแต่เราคิดเต็มหัวใจ คราวนี้เป็นคราวธรรมที่จะออกสู่โลก แล้วเป็นยังงี้เวลานี้ มันมีแต่เสียงหลงตาบัวไม่ใช่หรือ เทศน์ทั่วประเทศไทย ออกทางวิทยุ ออกทางอินเทอร์เน็ตที่ไหน ออกมาจากธรรมของ หลวงตาบัวทั้งนั้น กว้างไหมกับด้านวัตถุเทียบกันได้เมื่อไร ธรรมนี้กว้างขวางมาก นี่เข้ากับจุดที่เราพิจารณาแล้วผิดที่ตรงไหนละ พิจารณาซิพี่น้องทั้งหลาย นี่ละด้วยธรรมที่พิจารณาแล้ว

เพราะฉะนั้นเราจะทำอะไร พูดหนักเบาเล็กน้อย เราจะพูดด้วยความเป็นธรรมๆ ไม่มีผิดพลาดไปเลย ให้ท่านทั้งหลายฟังก็แล้วกัน อย่างเราดำเนินดีเดียนก็คืออะไรไม่ดีก็ตำหนิเพื่อจะแก้ไขตัดแปลง ไม่ใช่ตำหนิเพื่อเหยียบย่ำทำลาย เพื่อส่งเสริมแก้ไขตัดแปลงให้ดีขึ้นๆ เราช่วยโลกเราก็ช่วยมาอย่างนี้ นี่มันก็จวนจะตายแล้วจึงเป็นห่วงพี่น้องชาวไทยทั้งหลาย ให้พากันระลึกความดีงามไว้ให้ดีนะ อันนี้เป็นสมบัติแท้ที่จะเข้าสู่ใจ ส่วนเหล่านั้นตายแล้วขาดสะบั้นไปหมดเลย เราจะไปนอนตายอยู่บนกองเงินกองทอง มันก็เป็นศพอยู่บนกองเงินกองทอง ไม่ได้เป็นความดีงามอะไรเลย แต่คุณงามความดีที่เราสร้างนี้ละจะเป็นของเรา จะนอนจมอยู่ในหลุมในบ่ออันนี้ก็เลิศเลออยู่ในนั้น แต่ผู้ไม่มีความดีงามมีแต่ความชั่วไปนอนอยู่บนกองสมบัติเงินทอง ที่เยอหยิ่งจองทงว่าตัวมีเงินมีทองมาก มันก็เป็นศพเน่าเฟะอยู่บนกองเงินกองทองเป็นประโยชน์อะไร ให้พากันคิดเสียนะตั้งแต่บัดนี้ เอาละพอ

ผู้กำกับ การ์ตูนครีบ จากเดลินิวส์ ภาพที่หนึ่งบอกว่า “อำนาจรัฐแพ้อำนาจอะไรรู้ไหม” ตอบว่า “แพ้อำนาจวัด” (เราอยากให้พี่น้องทั้งหลายซึ่งเป็นคลังกิเลสๆ นี้ แพ้วัดคือธรรมเข้าใจไหม ถ้าแพ้วัดอย่างนี้แล้วเจริญรุ่งเรืองทั่วหน้ากัน ไช้ชนะแบบกิเลสชนะจนกันทั้งนั้น เอาละเขาพูดนี้ถูกต้อง การ์ตูนนี้นะเข้าใจหรือ เอ้า อ่านอีกทีหนึ่งฟัง) “อำนาจรัฐแพ้อำนาจอะไรรู้ไหม” นี้เขาตอบว่า “แพ้อำนาจวัด” นี้รอดถึงมาจ่อประตูวัด นี้วัดป่า แล้วบอกถ่ายทอดสดเมืองไทยสัญจร (เอ้อ เอาละๆ ยอมรับ จำเอานะ ให้กิเลสแพ้วัดละเจริญรุ่งเรือง ถ้าวัดแพ้กิเลสจนเข้าใจไหม ถ้าวัดแพ้กิเลสคือธรรม แพ้กิเลสจน วัดหมายถึงธรรม กิเลสหมายถึงนรกอเวจีไฟนไฟเข้าใจแล้วหรือ)

เบื้องหลังครีบบ้างเบื้องหลัง เบื้องหลังดาวพุธถอย ภาพที่หนึ่งมีคนหน้าเหลี่ยมเดินมากับเทวดาดาวพุธ เขาบอกว่า “ดวงฉันดีเพราะมีดาวพุธนำตลอด” มาคู่กันเลย เทวดากับคนหน้าเหลี่ยม ก็เดินมาเรื่อยๆ ครีบ พอถึงรูปนี้ ดาวพุธก็เลยทิ้งให้คนหน้าเหลี่ยมเดินไปคนเดียว “ดาวพุธทำไมไม่เดินคู่กับผมเหมือนเคย” เทวดาก็ตอบมาบอก “ไม่กล้าเสี่ยงกลัวลูกหลง” แล้วบอก “นายกำลังจะถูกประชาทัณฑ์” เทวดาดาวพุธตอบมา

(ทำไมถึงจะถูกไล่ เป็นเพราะอะไร) ก็คงจะมีอะไรไม่ถูกต้องละอะ ประชาชนเขาไม่ชอบ (อันนี้ก็กลัวลูกหลงหรือถึงตอบไม่ได้ นำฟังอยู่ อะไรแพ้วัด อ่านอีกทีหนึ่ง) “อำนาจรัฐแพ้อำนาจอะไรรู้ไหม” บอกว่า “แพ้อำนาจวัด” แล้วอันนี้บอกว่า ถ่ายทอดสดเมืองไทยสัญจร แล้วก็หน้าประตูวัดก็มีรถถังอยู่ เนี่ยชะรถถัง (ไม่ใช่ถังขยะหรือ วัดเรานั้นมีแต่ถังขยะ มีแต่ขยะเต็มอยู่ ถ่ายเทออกไปจากนี้ก็เป็นถังขยะอยู่นั้นเข้าใจไหมละ)

หลวงตา ทองคำได้เท่าไรเมื่อกี้ (๖ บาท ๗๖ สตางค์ครีบบผม) นั่นของเล่นเมื่อไรตั้ง ๖ บาท (เก็บไว้ก็เป็นห่วงครีบ ไม่มีประโยชน์อะไรครีบบผม) เอ้อ นั่นละอันนี้ถูกต้องแล้วเอามาเถอะ เอ้าจริง ๆ เอามาเถอะเข้าคลังหลวงเรา เป็นมงคลหนาแน่น ๆ เรายังก็เหมือนกัน เก็บไว้ไม่เกิดประโยชน์ มีเท่าไรเราเอาเข้าคลังหลวงหมด เราจะเผาด้วยไฟ ไม่เอาอะไร นี่เราเขียนไว้แล้วนะพินัยกรรม วางไว้ในตู้เรา เราบอกแล้วเวลาเราตายให้เอาพินัยกรรมมาอ่านเลย ซึ่งเป็นตัวของเราประกาศออกมาในเวลานั้นเลย

เวลาเราตายนี้ท่านพี่น้องทั้งหลายที่จะมาเผาศพเรา เอาเงินมาบริจาคมากน้อยแล้ว ให้ตั้งกรรมการเก็บรักษาให้หมด ไม่ให้เอาเงินอันนี้ไปฟู่ฟ่าฟุ่มเฟือย ประดับนั้นประดับนี้ประดับศพคนตาย สร้างโลงอะไรต่ออะไรหุหุหุหุฟู่ฟ่าเพื่อเผาหลวงตาบัวคนตายแล้วใช้ไม่ได้ ตัดออกเพื่อไม่ให้ยุ่งเหล่านั่น สมบัติเงินทองมีมากน้อยเท่าไรให้ชนเข้ามา แล้วตั้งกรรมการเก็บรักษาเรียบร้อย เสร็จแล้วเอาเข้าสู่คลังหลวงทั้งหมดเลย เราจะ

เผาด้วยไฟ สมควรแก่ไฟ สมบัติเงินทองสมควรแก่ผู้ยังมีชีวิตอยู่จึงเอาเข้าคลังหลวงต่อไป นี่เราเขียนพินัยกรรมเรียบร้อยแล้วอยู่ในตู้ของเรา เวลาเราตายให้จัดออกมาอ่านเลยนะ เราจะประกาศบ้าง ๆ ขึ้นมาในพินัยกรรมนั้นละ เราไม่เอาอะไร เราสละเพื่อลูกหลานไทยเราทั่วประเทศเขตแดนตลอดมา มีอะไรไม่เอา เป็นห่วงลูกหลานไทยของเรา เราตายไปลูกหลานยังไม่ตายจะได้อาศัยอะไร ก็ต้องอาศัยอันนี้ซิ

อะไรรัฐแพ้อะไร เขาว่า (อำนาจรัฐแพ้อำนาจวัด) อันนี้เป็นมงคลที่ว่า อำนาจรัฐแพ้วัด อำนาจรัฐแพ้วัดคือยอมรับวัด ยอมรับธรรมกราบไหว้บูชาแล้วปฏิบัติตาม แพ้ อย่างนี้เป็นมงคลอย่างสูงสุด แพ้ อย่างนี้เรียกว่าแพ้เป็นมงคล เรียกว่าแพ้เป็นพระ ชนะเป็นมาร เข้าใจไหม เขาแพ้แบบนี้เขาแพ้แบบพระ เราอยากฟังอย่างนี้ถูกต้องแล้ว รัฐเป็นลูกศิษย์มีครู ต้องฟังเสียงครูคือธรรม คำพูดนี้เป็นมงคล หหมดแล้วนะ (ต้องแล้วแต่ละวัด วัดมีศีลมีธรรมก็แพ้กี้ดี วัดโกโรโกโสก็ไมไหว) เอ้า ก็พูดแล้วนี่ วัดเป็นส่วนเป็นถาน พระเณรเป็นบุตรเป็นคู่อีกพูดแล้ว อันนั้นเราไม่เอามาพูด เขาก็ไม่ได้ลงใจในประเพณีนั้นใช้ไหม เขาสนใจในวัดแท้ พระแท้ ธรรมแท้ สงฆ์แท้ันต่างหาก

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz